

Kim Behnke (FP):

»Hvorledes ville udenrigsministeren finde midler til finansiering af ministerens ønske om fortsat dansk besiddelse af De Vestindiske Øer?«

Begrundelse

Udenrigsministeren benyttede i foråret et besøg på De Vestindiske Øer til under jubilæumsfestligheder at proklamere, at Danmark aldrig skulle have afstået øerne.

I den forbindelse bedes udenrigsministeren oplyse, hvordan der i givet fald skal findes finansiering af de 50 mio. USD, det årligt koster de amerikanske skatteydere at subsidiere øerne.

Svar (23/6 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det er ikke muligt at give et seriøst svar på hr. Kim Behnkes useriøse spørgsmål. Derfor agter jeg ikke at belaste skatteyderne med de omkostninger, der følger med en »normal« udarbejdelse af svar.

Spm. nr. S 924

Til *justitsministeren* (19/6 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Agter ministeren at foranledige, at retsplejelovens § 185 bliver ændret, således at tiltalte i straffesager ikke forhindres i at føre vidner til bevis for deres uskyld?«

Begrundelse

I en straffesag ved kriminalretten i Viborg blev der den 25. marts 1992 afholdt forberedende retsmøde i anledning af forsvarets begæring om afhøring af vidner og fremlæggelse af forskellige dokumenter.

De for de to tiltalte beskikkede advokater gjorde i straffesagen gældende, at hovedvidnet, en ung pige, var indoktrineret/hjernevasket af en psykolog, som havde haft hende i terapi. For at godtgøre synspunktet ønskede forsvaret at føre dr.med. Thorkil Vanggaard og professor i psykiatri Fini Schulsinger som vidner. Anklagemyndigheden protesterede mod vidneførslen under henvisning til, at bevisførelsen var uden betydning og i øvrigt irrele-

vant. Endvidere ønskede forsvaret at føre formanden for socialudvalget i Møldrup Kommune, Børge Fischer, som vidne, idet denne havde overværet psykologens samtale med tiltaltes søn og i øvrigt var bekendt med psykologens arbejde med sagen. Anklageren protesterede, idet vidnet ikke efter hans opfattelse kunne forklare noget af betydning for sagen og vidnet af forsvareren skulle bruges til at rejse tvivl om psykologens troværdighed.

Dommeren besluttede: »Da de af forsvarerne fremsatte begæring om vidneafhøring af overlæge, dr.med. Thorkil Vanggaard, professor, dr.med. Fini Schulsinger og Børge Fischer samt fremlæggelse af overlæge Vanggaards skrivelse af 21. juni 1991 med bilag til Den Særlige Klageret og professor Fini Schulsingers skrivelse af 9. maj 1991 til advokat Mogens Tange efter det foreliggende må antages at have til formål at drage vidnets, psykolog X', almindelige troværdighed i tvivl, og da en sådan bevisførelse findes at gå ud over den bevisførelse om et vidnes troværdighed, som bestemmelserne i retsplejelovens § 185 forudsætter kan finde sted, BESTEMMES: Den af forsvarerne fremsatte begæring om, at der under sagen mod foretages vidneafhøring af de nævnte samt fremlæggelse af skrivelser, tages ikke til følge.«

Denne kendelse kunne ikke kæres til landsretten. Da det er spørgerens opfattelse, at man ikke kan byde forsvarsadvokater sådanne vilkår, at de forhindres i at føre vidner til de tiltaltes forsvar, forventer jeg, at ministeren vil fremsætte nødvendige ændringer af straffelovens § 185, således at retssikkerheden for tiltalte i straffesager kan genetableres i og med, at beskikkede forsvarere kan føre de vidner, som anses for nødvendige.

Svar (3/7 92):

Justitsministeren (Engell):

Af principielle grunde finder Justitsministeriet ikke at burde udtale sig om den konkrete sag, der er nævnt i spørgsmålets begrundelse.

Mere generelt kan det oplyses, at det er et grundlæggende princip i strafferetsplejen, at initiativet vedrørende bevisførelsen udgår fra parterne både for så vidt angår de beviser, der skal føres, og i henseende til den måde, hvorpå det skal foregå, jf. navnlig retsplejelovens §§ 834-836.